

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá tím, jak proměny modernity a vnímání genderových rolí formují postoje partnerů a ovlivňují jejich životní a vztahovou spokojenost. Dále zkoumá, zda existují rozdíly v životní a vztahové spokojenosti v závislosti na pohlaví a jak jsou tyto rozdíly ovlivněny tradičními a moderními genderovými rolemi. Práce se rovněž zabývá vlivem podobnosti partnerů na vztahovou spokojenost a rozdíly ve vztahové spokojenosti mezi dvěma věkovými skupinami. Provedeno je též srovnání spokojenosti mezi manželskými páry a páry žijícími v nesezdaném soužití. Zvolenou metodou je sekundární analýza dat Českého panelového šetření domácností (CHPS). Sestaveny byly dva modely mnohonásobné lineární regrese. Výsledky naznačují, že vztahová spokojenost má na životní spokojenost silnější vliv než spokojenost s prací. Pro muže je spokojenost s prací důležitější doménou ovlivňující životní spokojenost než pro ženy. Vliv spokojenosti se vztahem se ale dle pohlaví neliší. Důležitým zjištěním je, že celkově vyšší míra nesouhlasu s tradičními genderovými rolemi přispívá k vyšší vztahové spokojenosti, avšak u žen určité modernější postoje mohou spokojenost ve vztahu naopak snižovat. Analýza poukázala také na pozitivní vliv podobnosti partnerů, ale pouze v některých hodnotových postojích, a nikoliv v jejich úrovni vzdělání. Podobnost partnerů se celkově ukázala jako méně důležitá než individuální charakteristiky jednotlivce. Závěry potvrzují teoretické koncepty, z nichž práce vychází, konkrétně postmaterialismus R. F. Ingleharta, proměny modernizace A. Giddense a teorii druhé demografické tranzice Lesthaegheho a van de Kaa.